

skulle producere mere og mere. Jeg synes, det må give anledning til nogen overvejelse, det dér med, at nu sprøjter vi, fordi vi skal producere mere og mere, og på et tidspunkt producerer vi så for meget, og derfor må vi braklægge det, som vi har, for at sprøjte på det, som vi ikke har braklagt. Det er da en interessant overvejelse.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Vi hørte jo tidligere fra hr. Jacob Buksti, at midlerne havde forskellig giftighed, og det ved vi også godt at de har. Derfor vil jeg sige til hr. Martin Glerup omkring et belastningsindeks, at selvfølgelig kan man indføre et belastningsindeks, hvis det er det, man vil.

I dag er det sådan, at når midlerne falder ud over kanten og skvatter ned, så bliver de ikke godkendt; men der er jo altså forskel på at ligge henne i den helt gode ende og så ligge lige ved kanten, og selvfølgelig kan man finde ud af, om midlerne er tæt på kanten og lige ved at skvatte ned og altså ikke blive godkendt, eller de ligger helt henne i den fremmeste ende. Et middel som Round Up ved vi jo da er meget venligt over for miljøet, og der er andre midler, som vi ved belast miljøet.

Så det er et spørgsmål om, at man i Miljøstyrelsen tager sig sammen og påtager sig den opgave. Jeg ved godt, at man så måske får et større ansvar, men hvem skulle have det, hvis ikke eksperterne har det?

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er da godt, at der findes ærlighed i Folketinget. Når både hr. Martin Glerup og hr. Jacob Buksti indrømmer, at de ikke har været på sprøjtekursus og ikke har certifikat, så mener jeg nok, regeringen burde overveje, om ikke sådan et par herrer er inhabile til i det hele taget at deltage i denne diskussion.

Så vil jeg godt lige – det var egentlig det, der bragte mig herop – gøre en bemærkning til hr. Martin Glerup, der nævnte, at det var landbruget og gartnerierne, der brugte hovedparten af disse midler. Jeg tror, han nævnte, at private kun brugte 5 pct. eller sådan noget.

Det er der ingen der ved, og det kan jeg dokumentere – ellers er her en minister, der ikke taler sandt. Den 10. januar 1995 stillede jeg følgende spørgsmål – det er spørgsmål nr. 122, så alle kan kontrollere det:

»Ministeren bedes redegøre for den forurening af vandmiljø og grundvand, som stammer fra villakvarterer, offentlige parker og anlæg som kirkegårde m.v.«

Svaret er på fire sider, så det er der ikke tid til at læse op i en kort bemærkning, men miljøministeren skriver bl.a.:

»Der findes ikke specifikke opgørelser over den mængdemæssige anvendelse af pesticider i Danmark, men det årlige salg opgøres på baggrund af indberetninger fra godkendelsesindehaverne af de enkelte produkter. Da der benyttes forskellige dosering ved forskellig anvendelse, kan der ikke opgives bud på spørgsmålet.«

Det vil altså sige, at der er ingen her, der ved, hvor meget man poster ud på kirkegårde, DSB-arealer, golfbaner, fodboldklubber, anlæg og private haver. Det skulle såmænd ikke undre mig, om det var ca. 30 pct. af det danske forbrug.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Jacob Buksti og hr. Martin Glerup vil jeg gerne sige: Så er det inden for de næste to år, I skal have det sprøjtecertifikat, for ellers får I slet ikke lov til at bruge dem. Og forskellen mellem jer, som kan undvære det, og andre, som behøver det, er jo også, at I nok ikke skal leve af det, I dyrker i haven, men prøver på at tjene en løn et andet sted.

Ellers skal jeg oplyse – og måske kan miljøministeren korrigere mig, hvis det ikke er korrekt – at man i landbruget bruger ca. 4.000 t aktivt stof, i de offentlige havebrug og i DSB bruger man 2.000 t, og hvis vi skulle ind på industrien, så er det 12.000 t.

Hvis det fortsætter, varer det jo ikke længe, før landbrugets forbrug, som er kraftigt på vej nedad, kommer under det, der bruges i de offentlige havebrug og DSB; og det kan vel ikke være rigtigt, eftersom man dér ikke skal producere noget og leve af det, men det skal landbrugserhvervet.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre tror på afgiftsinstrumentet i miljøpolitikken. Det har vi vist adskillige gange tidligere, hvor vi har været medforlagsstillere og været med til at gennemføre afgifter på miljøpolitikens område, og det gør vi også gerne igen.

Til hr. Aage Brusgaard vil jeg sige, at citatet fra bladet Husmandshjemmet eller Familieland-